



LDT LHOTA POD RADČEM

Pod pirátskou vlajkou

11.8.2024 - 24.8.2024

Konečně je to tady a my jedeme na tábor do Lhoty pod Radčem. A jaké dobrodružství nás letos čeká? No přece PIRÁTI! Celý rok jsme se těšili, až budeme rabovat přístavy, obsazovat bohaté lodě, loupit na kterémkoliv ostrově se nám zachce, pít do němoty rum a v neposlední řadě, až se bude mluvit o slavných posádkách neskutečného vládce moří, Honzíka Vrabčáka z Černé lišky. Sláva Honzíkoví Vrabčákovi!



Je sobota 10.8. a my tradičně přijíždíme do tábořiště, abychom připravili palubu pro naše staronové posádky. Část z nás jela pro táborové vybavení, část chystala kajuty pro posádky, drhla se zád paluby (latríny) a lázně (sprchy), chystalo se podpalubí (hernička), stavěla se naše plesnivá ponožka (hangár, zázemí pro vedoucí) a u suchý dásně (kuchyně) se plnily regály hrnci, talíři, hrnečky a jiného potřebného vybavení pro přežití necelých 14 dnů na širém moři. Práce nám jde krásně od ruky. Sobota utekla až moc rychle a najednou je tu neděle a přijíždějí naši malí i velcí



budoucí piráti. Spousta z nich už na nás haleká cestou do tábořiště, jak moc se těšili a někteří z nás zamačkávají slzu, protože jim konečně dochází, že teď budeme 14 dní všichni spolu a že to bude zase jedna velká zábava.

Posádky se ubytovaly do svých kajut, prošly si přístav a my se konečně můžeme začít více seznamovat a zjišťovat, kdo má jaké schopnosti. Podle výsledků obdrží každý čestné místo na lodi a bude zastávat určitou funkci, která bude mít své výhody, ale i nevýhody. Odpoledne tedy naše posádky čekaly úkoly jednoduchého typu, jako například uvázat uzel podle obrázku, střelba na cíl, kreslení, luštění šifrované zprávy, a další. Večer jsme zažehli slavnostní oheň, kde sám vládce moří pasoval každého člena na určitou hodnost, tím mu přiřadil patřičné místo na lodi, zařadil ho na palubu daného kapitána a obdaroval ho pirátským deníkem.



Máme další den a než se vůbec vydáme na širé moře, je třeba ještě pojmenovat svou posádku, vymyslet bojový pokřik a vyrobit si barevné pirátské šátky. Na konci dne jsme tu měli týmy: Vládci hlubin (žlutí), Krvaví vrabčáci (modří), Rudý Křídla (červení) a Zelenomořští banditi (zelení). Pokřiky byly natolik bojové, že nás to všechny žene kupředu, abychom už mohli vyrazit na pořádný lup.

Probouzíme se do úterý, všichni netrpělivě vyhlížejí první plavbu, ale co by to bylo za piráty bez pořádné vlajky, kterou si ale nejprve musí piráti ukradnout. Na moři si každá posádka našla předlohu své vlajky a po návratu do přístavu se všichni pustili do jejího zhotovení pomocí jehly,



nitě a plátna. Všechny vlajky byly naprosto fantastické. Večer je opět vyhodnotila naše nezávislá komise.

Jsme v polovině 1. týdne a naše posádky jsou zatím nezkušené, ale také velmi netrpělivé, a tak se vydaly na první ostrov, a to na ostrov Lidožroutů, kde jim byli zajati kapitáni. Čekal je nelehký úkol, sestrojít plavidlo a společnými silami převézt kapitána z ostrova přes moře zpět do bezpečí. Někteří kapitáni to měli jen tak tak, někomu chyběl kus palce u nohy nebo kousek ruky, ale naštěstí všichni přežili. Posádky tento den zjistily, že netrpělivost se nevyplácí a příště už vyrazí na moře pouze až když korzárky zhodnotí, že je to pro nás všechny bezpečné.

Korzárky se přes noc rozhodly, že když už máme za sebou první nečekanou plavbu, tak že bychom snad už mohli zkusit další ostrov. Nic horšího než lidojedi, nás přece nemůže potkat. Nechceme jet moc daleko, tolik zkušeností zatím stále nemáme, a tak pojedeme na Deštivý ostrov. Je blízko, a navíc potřebujeme vydrhnout palubu. Včerejší záchrana kapitánů nám nadělala pěknou paseku na lodi, všude samé bahno, kamení a mušle. Cestou na ostrov nás čekaly přejeje (foukání papírových loděk), se kterými jsme ale počítali. Když jsme se konečně dostali na ostrov, mohli jsme pořádně vydrhnout palubu (štafetové házení mýdlem), i pirát musí být občas trochu pořádný. Lodě vypadají jako dřív, a tak můžeme jet zpátky do přístavu. Večer nás totiž čeká hromadné focení a promítání Kačeřích příběhů na dobrou noc.

Už je pátek? Nebo co je za den? Měli jsme dnes někam jet? Proč jsme vůbec na moři? A kdo jsou všichni ti lidé?..... AHA! Blížíme se k ostrovu Rozplývavé mysli. Sice jsme tenhle ostrov chtěli vynechat, ale vítr nám nebyl nakloněn, a tak jsme tu museli zakotvit. Na ostrově panují naprosto zvláštní, magické síly. Nikdo se jich ale nezalekl a všichni šli do nelehkých úkolů plnou parou.



Máme další den, polovina tábora je za námi, a tak není na škodu si přezkoušet naše posádky. Nyní nastává čas na zlepšení jejich hodností, případně i zhoršení. Budeme luštit tajné šifrované zprávy, vázat uzly, používat buzolu a jiné záludné úkoly. Večer přiběhl jeden z plavčků a volal přes celý přístav, že nedaleko objevil loď duchů a že je to ta pověsná loď, kde se ukrývá velký poklad. Vládce moří, Honzík Vrabčák, přikázal, aby se všechny posádky okamžitě vydaly na tento ostrov, že ten poklad musí mít! Cesta byla strašidelná, samá nástraha a spousta mrtvých duší, ale díky oddanosti všech se všichni do jednoho vrátili, a to i s pokladem a plnou bednou toho nejlepšího karibského rumu!

Vládce moří má dneska mimořádně dobrou náladu, a tak nás posílá na ostrov Lásky. Čeká nás trasa, kde se naučíme říkat si „mám tě rád/a“ zhruba ve třiceti cizích jazycích. Ostrov je plný magie, lásky, všichni jsou na sebe milí, objímají se a pomáhají si. To byl ostrov prostě za odměnu. Samou láskou jsme měli tolik růžových brýlí, že nám utekl jeden velký podraz. Korzářka Anet zběhla k jiným pirátům, ukradla nám jednu z nejlepších lodí a k tomu i nějaké zásoby.

Ráno se korzářka Pepé vzbudí poněkud bez nálady a nesvá. Něco se jí nezdá, ale zatím neví co. Po chvíli jí dochází, co se stalo předchozí den a musí oznámit vládci moří, že korzářka Anet zběhla a ukradla mu jeho nejlepší loď a k tomu spousta zásob. Vládce zuřil jako ještě nikdy a po dlouhých úvahách se rozhodl, že dalším korzářem bude Bohoušek Holoubek. Korzářka Pepé z toho nemá vůbec radost, něco se jí na tom podivínovi nezdá, navíc skočil z hodnosti plavčika rovnou na hodnost korzáře, to se ještě nikdy nestalo. I piráti by přece měli dodržovat určitá pravidla. Vládci moří, Honzíkovi Vrabčákovi, to maličko zlepšilo náladu, ale ne o moc. A tak zvolal: „Potřebuju si zlepšit náladu. Mám chuť zahrát si Black Jack a jiný hazard, všichni na palubu, odjíždíme! V dáli už vidím ostrov Hazardu! CHCI SE BAVIT!“. Konečně bude pořádná



zábava. Všichni hýřili do ranních hodin a užívali si.... Ale stalo se něco, co nikoho v opojení lahodného zlatavého moku, ani nenapadlo. „DOŠLY ZBYLÉ ZÁSoby!“ Zvolala korzárka. „Musíme zpátky do přístavu, je tam spousta obchodníků, který musíme oloupit!“

Jsme v přístavu a okrádáme obchodníky, jak se dá. Někdo se ještě stále drží při zemi, ale někteří jsou naprosto připraveni stát se plnohodnotnými piráty. Rabujeme, co se dá, rum, vodu, střelný prach, mouku, brambory, sušené maso, ovoce, zeleninu, lana, a dokonce se nám podařilo objevit i pár drahocenných dalekohledů, nějaké kotvy a zbraně. Úspěch byl větší, než jsme vůbec očekávali. Vládce moří bude nadšený.

A je tu další plavba, čeká nás celodenní výlet s přespáním u zříceniny a cestou se zastavíme na ostrově Radovánek. Naše nejmenší děti se vydaly na svůj vlastní výlet, který zakončily ohýnkem a přenocováním v lese poblíž přístavu. Večer jsme jim přišli zazpívat a zahrát na kytaru a povědět pohádku



O Budulínkovi. Starší a nejstarší děti vyrazily na celodenní výlet do Březiny, kde je čekalo koupaliště a krásná zřícenina hradu Salon. Cestou do Březiny nejstarší děti dělaly šipkovanou a vymýšlely úkoly pro mladší děti a pro vedoucí. Večer si všechny děti uvařily večeři v kotlíku na ohni, což byl pro některé opravdu velký zážitek.



Je čtvrtek ráno a děti se nám postupně vrací z ostrova Radovánek do přístavu. Na ostrově Radovánek dostaly úkol, aby si připravily pohádku na dané pirátské téma. Aby však stihly ještě doladit některé herecké výkony, tak přehrání pohádek bylo odsunuto na pátek odpoledne. Dneska se totiž musíme před zakončením celé plavby ještě vydat na Rumový ostrov. Na Rumovém ostrově nás čeká tolik rumu a zároveň úkolů... No, tak snad to zvládneme, ale jsme piráti a správný pirát musí něco vydržet!

Za zvuku hudby Pirátů z Karibiku se začaly sbíhat všechny děti na nástup etapovky. V tom přichází korzár Bohoušek Holoubek a naprosto nečekaně se snaží svrhnout našeho vládce moří. Dochází k velké bitvě, ale nakonec vítězí náš Honzík Vrabčák. Bohoušek je hozen krakenovi a korzárka je konečně spokojená, že se ho zbavili. Od začátku jí na něm něco nesedělo. Nakonec vládce moří vyhlásil poslední velkou lodní bitvu. Hrály se klasické lodě, ale pomocí vlajkové abecedy. No byl to vskutku veliký boj, ale nakonec jsme to zvládli. Odpoledne nás čekaly slibované herecké scénky a aby v tom děti nebyly samy, tak měly scénku i vedoucí. Před večerí si děti ještě pobalily nějaké věci, aby toho nebylo na sobotu ráno tolik. Večer proběhla poslední táborová výplata, občůdek, závěrečný slavnostní oheň a kytárka. Bylo vyhlášeno i celkové umístění



v celotáborové etapové hře, které dopadlo následovně: 1. místo obsadili Vládci hlubin, na druhém místě byli Zelenomořští banditi, na 3. místě Krvaví vrabčáci a na 4. místě Rudý křídla.

Máme tu poslední den, těšíme se domů, ale zároveň už se kutálejí první slzičky, že to zase tak rychle uteklo. Balíme poslední věci, máme poslední táborový nástup s táborovou hymnou, objímáme se a před odjezdem autobusu si naposledy zařveme naši dlouholetou táborovou klasiku. Všichni teď už jen můžeme vzpomínat na to, jak se nám zase vydařilo počasí, kolik jsme se naučili nových her, kolik jsme zažili smíchu, jak jsme večer zpívali u ohně a v noci hlídali tábořiště anebo třeba i tu pohodu, když jsme si večer před spaním všichni, včetně velkých vedoucích, sedli k večerníčku a společně si užívali tyhle chvílky.

Spousta dětí se ještě před odjezdem domů ptá korzárky, jaké bude táborové téma příští rok? To já ale ještě nevím, ale hned jak se vrátíme domů, tak už začnu vymýšlet, kam se vydáme příští rok. 😊

Za spolek Provas sepsala korzárka Pepé

